

stāstīja par savu neticīgo tēvu, cik ļoti viņš zaimoja Dievu, cik ļoti viņš pazemoja ģimenes sievietes Kristus dēļ. Kā šim tēvam atklāja ļaundabīgu audzēju un kā viņa veselība tik ļoti pasliktinājās, ka viņam atlika tikai viens - nomirt. Šī sieviete savā liecībā stāstīja par savām garīgajām cīņām, lūdzot par tēvu, sludinot evaņģēliju viņam, aicinot uz atgriešanos un dalot viņam vakarēdienu, pamācot, ko tas nozīmē un kā viņš var tapt dziedināts. Vairākas reizes, paciešot tēva pazemojumus, šī sieviete – viņa meita neatlaidīgi gāja pie viņa un stāstīja par Dieva mīlestību. Viņas tēvs beidzot arī pieņēma Jēzu kā savu Glābēju un piedzīvoja dziedināšanu.

Vairākos gadījumos, kā liecībā sieviete stāstīja, tēvam atkal un atkal bija veselības pasliktināšanās, bet pēc tam, kad viņš bija atgriezies no saviem grēkiem un saprata, kāds spēks mums caur Jēzu Kristu ir dots, viņš jau pats zināja, ka ir jāpieņem vakarēdiens un jāpiemin Kristus upuris. Šī sieviete stāstīja, ka tēvs vēl bija nodzīvojis vairākus gadus un tikai tad devies "mājās", šoreiz uz Debesīm un ne no sliktas veselības.

Šī liecība mani spēcīgi uzrunāja un galvā sāka grozīties doma par vakarēdienu. Bībelē sameklēju rakstu vietu par vakarēdienu – 1.Korint. 11: 23-32 "Jo no Tā Kunga es esmu saņēmis, ko arī jums mācīju: ka Tas Kungs tanī naktī, kad tas tapa nodots, ņēma maizi, pateicās, pārlauza un sacīja: ņemiet, ēdiet. Tā ir Mana miesa, kas par jums top dota; to dariet Mani pieminēdami, - tāpat arī biķeri pēc vakarēdiena un sacīja: šis biķeris ir jaunā derība Manās asinīs. To dariet, cīkķārt jūs to dzerat, Mani pieminēdami. Cīkķārt jūs no šīs maizes ēdat un no šī biķera dzerat, pasludiniet Tā Kunga nāvi, tiekāms Viņš nāk. Tad nu, kas necienīgi ēd šo maizi vai dzer Tā Kunga biķeri, tas būs noziedzies pret Tā Kunga miesu un asinīm. Bet lai cilvēks pats sevi pārbauda, un tā lai viņš ēd no šīs maizes un dzer no šī biķera. Jo, kas ēd un dzer, tas ēd un dzer sev pašam par sodu, ja viņš neizšķir Tā Kunga miesu. Tādēļ jūsu starpā ir daudz vāju un neveselu un diezgan daudz ir mirušu. Ja mēs paši sevi pārbaudītu, tad netīktu sodīti. Bet sodīdams Tas Kungs grib mūs pārmācīt, lai ar pasauli netopam pazudināti."

Es vēlreiz pārliecinājos par to, kāds spēks tiek dots caur šo mielastu kopā ar Jēzu katram, kas Viņu pazīst un seko Viņa norādēm. Bez tam, ja necienīgi baudām vakarēdienu, tad jau no tā paši arī izpelnāmies sekas. Es apzinājos, ka nevēlos būt mirusi, nevēlos, ka manā ģimenē kāds ir miris, bet es apzinos arī to, ka man jāšāk ar sevi.

Tajā brīdī ar Dieva palīdzību pārbaudīju savu sirdi, nožēloju, kas bija jānožēlo, paraudzījos pēc maizes, sagatavoju sulu vienkāršā glāzē, jo biķera man mājās nebija un viņa arī nē. Bet tūlīt pat nomanīju šaubītāja klātbūtni ar nicinājumu, ka tāda maize jau nav vakarēdianam paredzēta un parasta sula jau arī nē... Un kā tas vispār būs, ka es tagad viena pati sēdēšu un pasniegšu sev vakarēdienu. Diezgan mulķīgi. Bet man prātā bija tikai un vienīgi, iepriekš dzirdētā liecība, kad sieviete savam tēvam

pasniedza parastu maizes gabaliņu un ūdeni. Arī viņai nebija nekādu "īpašo" resursu vakarēdianam. Es pateicos, laužu maizi, dzēru sulu, pieminēju Savu Kungu un pateicos, ka Viņš ir mans spēks, mans drošums, mana klints, kurā patverties, mans Augstais priesteris, kuram nav nekā tāda, ko Viņš nevarētu saprast, kas ar mani notiek.

Turpinājumā es saucu uz Jēzu, ka man vajadzīgs iedrošinājums, man vajadzīga atbilde, kas notiek un kāpēc tā notiek. Nometusies uz ceļiem, pārmaiņus, laiku pa laikam apsēžoties, es lūdzu gan ar vārdiem, gan garā. Garā lūdzot mēlēs nāca tāds siltums un drošības sajūta, jo tad es zinu, ka Gars zina par ko lūgt un man par to nav jādomā, taču ļoti gribējās saņemt kādu skaidru atbildi no Dieva.

Tad uzšķīru Jeremijas grāmatas 23.nodaļu un sāku lasīt. Sākumā tā īsti nesapratu, ko Dievs man vēlas pateikt, jo šī nodaļa stāsta par izklīdināto Izraēla tautu, par nenovīdīgiem ganiem, par praviešiem, kas maldināja tautu (ļoti interesanta nodaļa starp citu). Un te pēkšņi, viens pants "Vai var kur kas paslēpties kādā slepenā vietā, ka Es to neredzētu, saka Tas Kungs, vai ne Es tas esmu, kas piepilda debesis un zemi? - saka Tas Kungs." (24.p.) Un es sapratu, ka tieši tas ir Vārds priekš manis. Dievs redz katru stūri, Viņš zina, kur ir mana pusaudze, un kas notiek, un mans uzdevums ir tikai pastāvēt ticībā un uzticēt viņu Dievam.

Tūdaļ turpināju skaļi lūgt un pateikties un saistīt melu garu, un tikai un vienīgi patiesībai nākt, lai, ja arī man būtu sagatavots melīgs paskaidrojums, lai tam nebūtu spēka izskanēt skaļi. Tāpat arī lūgšanā prasīju Dievam svaidījumu ar prieka eļļu un es pat nesapratu, no kurienes tāds lūgums man pēkšņi nāca.

Tajā brīdī atskanēja telefona zvans. Noskaidrojām visus ģimenes iekšējās kārtības noteikumu pārkāpumus, noskaidrojām, ka nevienam nekas slikts nav noticis, ir tikušas pārbaudītas kādas vecāku nospraustās robežas un galu galā izpelnīta žēlastība (ar dažiem turpmākiem pusaudža sabiedriskās dzīves ierobežojumiem līdz zināmam laikam).

Es biju tik iepriecināta, ka tad, kamēr es dzīvoju neziņā, meklēju kā saņemt spēku un atbildes, baudot vakarēdienu un lūdzot, Dievam jau bija atbildes priekš manis. Kā Danielam, kad viņš centās izprast Dieva plānu un zemojās Viņa priekšā, tad viņa lūgšanas vārdi tika nekavējoties uzklauti un eņģelis tūdaļ laidās pie Daniela viņa lūgšanas dēļ (Dan.10:12-13).

Arī svaidījumu ar prieka eļļu es saņēmu, jo tikko biju pie sevis nobrīnījies, kas man tas par interesantu lūgumu, tā atcerējos, ka ir kāda kristiešu dziesma "Prieka eļļa":

Jēzu Kristu, dzīvā Dieva Dēls
Tavs krusts tik brīnumaini skaists un
cēls.

Zemu kritušo tas augstu ceļ
Uz mūžiem smago nastu proļām veļ.
Jēzu Kristu, dzīvā Dieva Dēls,
Es Tevī nomazgāts un Tevī svēts.
Tavs Vārds man dāvināts un Gara
spēks,

asinsvadu fistula. Tas jau bija gaužām nopietni, draudēja ar pilnīgu ķermeņa apakšējās daļas paralīzi un prasīja invazīvu vai ķirurģisku iejaukšanos.

Dr. Helmutas Kidikas (viņš arī pats bija izdarījis sarežģīto diagnostikas procedūru un noteicis asinsvadu bojājuma vietu) apņēmas izdarīt invazīvo operāciju. Tā tika nozīmēta uz pirmdieni, 26. februāri. Vēl tikai ceturtdien bija jāveic dažas injekcijas. Aizbraucu pats ar auto uz slimnīcu un pārbraucu mājās, bet ceturtdienas pēcpusdienā stāvoklis ļoti krasi pasliktinājās. Vairs nemaz nevarēju pastaigāt, un Dzintra uz tualeti mani veda datora krēslā.

Sazinājāties ar Dr. Kidikas, un viņš nozīmēja operāciju jau nākamajā dienā, 23. februārī. Manuprāt, tā bija unikāla operācija, kaut gan pats jau neko neatceros, jo biju zem pilnas narkozes. Unikāla kaut vai tikai tāpēc, ka Stradiņos vidēji veic vienu tādu operāciju gadā. Ar mani ir izpildīts šī gada plāns! Operācija ir izdevusies labi, asinsvadu bojājumi novērsti. Nevaru skriet, futbolu arī diez vai kādreiz spēlēšu, bet pāriet varu pats bez citu palīdzības. Guļu mājās, pamazām atkopjos un nebeidzu pateikties

Dievam par Viņa lielo daudzšķautņaino brīnumu.

Nē, Dievs neatņēma slimību, nebija tā, ka atkārtotajā izmeklēšanā nebija vairs ne smadzeņu tūskas, ne asinsvadu bojājumu. Viņš rīkojās ne pēc mūsu priekšā teikšanas. Viņš:

– deva Dzintrai impulsu savlaicīgi visu iesākt;

– sūtīja palīgā īstos speciālistus īstajā laikā; ja es šodien rakstītu savu autobiogrāfijas grāmatu, tad viena nodaļa noteikti būtu veltīta brīnišķīgajam ārstam Dr. Helmutam Kidikas;

– ļāva operācijai labi izdoties;

– vadīja un bija klāt visā;

– darīja daudz ko citu, par ko es pat nenojaušu.

Un es ticu, ka Viņš vadīs arī atlabšanas procesu. Vai tas ir mazāks brīnums? Nekādā ziņā! Brīnums jau nav tas, kādā veidā Dievs kaut ko dara, bet tas, ka Viņš pats ir klāt, ņem mūsu lietu savā ziņā, vada, palīdz un izstiep savu roku pār mums. Un to no jauna esmu piedzīvojis arī es savā dzīvē. Paldies Viņam par Viņa brīnumu!

Dievs dara brīnumdarbus bez skaita. Caur Viņa brīnumu mēs esam kļuvuši par Viņa bērniem, un no Viņa brīnumdarbiem mēs dzīvojam.

Ilmārs Hiršs

oo

Bībeles lasīšanas plāns oktobrī

40.nedēļa – Salamana Pamācības 18; Mateja 16-19

41.nedēļa – Salamana Pamācības 19; Mateja 20-24

42.nedēļa – Salamana Pamācības 20; Mateja 25-28

43.nedēļa – Salamana Pamācības 21; Galatiešiem 1-6

44.nedēļa – Salamana Pamācības 22-23; 2.vēst.Timotejam 1-4

oo

Dzimšanas dienu svin! Sveicam!

1.10.- Aigars Dārziņš - 45

4.10.- Mirdza Saule

5.10.- Sarma Cērpa – 55

7.10. - Uldis Strēlis

9.10. - Laura Ķere

9.10. - Gregors Jānis Mažis

12.10. - Kristaps Brancis – 35

18.10. - Elīna Leja

26.10.- Ilmārs Arājs

26.10. - Svetlana Šildere

26.10. - Judīte Šlionska

29.10. - Sintija Kameņeva (Konkola)

29.10. - Aija Ķere

oo

- **Seminārs "GRŪTIE" BĒRNI - Seminārs svētdienskolotājiem, vecākiem, skolotājiem Liepājā - 20. oktobrī, pl.11:00-16:00 Liepājas baptistu Pāvila baznīcā**

Katrs, kas strādājis ar bērniem, sastapies ar "grūtajiem" bērniem.

Seminārā apzināsimies iespējamās cēloņus un apgūsim dažādas metodes, kuru efektivitāti apliecinās pieredzes stāsti. Mācīsimies, kā atpazīt "grūto bērnu", kā viņu uzvedību ir ietekmējusi trauma, ko viņš ir piedzīvojis, kā viņš redz pasauli. Mācīsimies, kā būt par drošu pieaugušo, kā radīt drošu vidi šiem bērniem.

- **SKA ikgadējā konference – Kad klusēšana nav zelts... 3.novembrī pl.10. Rīgā Mateja baznīcā.** Īpašā viesē – Marie-Christine Nibagwire, kura pārdabiskā veidā izdzīvojuši Ruandas genocīda laikā. Pieteikties līdz 26.oktobrim.

- **Global Leadership Summit (GLS) konference 2018, 9.-10.novembris, Rīgā**

Ja tava kristietība nedarbojas tavās mājās, tā nedarbojas vispār.

/Nezināms/

zentasvara50@inbox.lv